

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra DIGTE FRA PARIS

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 324. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg02-shoot-idm139929963027632/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

Og vaagner du en Dag og ser
dit Liv som en tungsindig Sump
og drever ind mod Breddens Ler
din Ungdom som en ormædt Stump,

dig selv alene i en Egn,
hvor ingen Blomst har Duft for dig,
hvor Natten slaar sin kolde Regn
mod Miles Lyng og ingen Vej,

og vaander i den Moses Dyb
dit Hjærte sig mod Himlens Sol,
og kvæles du af Ufærds Kryb
og mindes du Aprils Viol,

og ser du højt, højt under Sky
en Fugl, der sejler ud og ind
og spejler sig hver Dag paany
i dit forkomne, arme Sind

og tænder med sit vaagne Blik
den Ild, der sluktes i din Sjæl,
— da spænder efter Hjærtets Skik
Guldsporen du paany om Hæl.

* * *

Hvor kom du fra, hvor fandt jeg dig,
du, som jeg knap tør nævne?
Det er, som vilde Skæbnen mig
endnu en Sommer levne.

Du er saa god og, ak, saa fjern,
din Haand har tyst du rakt mig,
din myge Haand, din blide Ro,
— dit Navn har knapt du sagt mig.

Du kom saa bly som Vaaren selv,
før Lærken slaar sin Trille,
med Hjærtet sygt af svegen Tro
og til et Smil for stille.

Nu — aa, du store, milde Barn,
nu skylder jeg dig Liver,
du bar mit Hjærtets Sot til Ro,
— og hvad har jeg dig givet!

* * *

Jeg sagde dig en Aften, at jeg elsker dig saa højt,
at alle Sprogets Ord er mig for svage, --
det var en Elskerfloskel,
en bleg Reminicens fra gamle Dage.

Jeg vil saa nødig bruge den arge Billedsværm,
der løfter Elskov bort fra Jordens Rige,
— min Elskov bygger dér,
hvor Løvetanden blomstrer under Dige,

Jeg elsker dig, fordi du har løst mig fra al Sorg,
fordi dit Haandtryk gør mig stærk og modig,
fordi din Kærlighed
har atter gjort min Sjæl, min Vilje frodig.